

They Are Their Own Judges

By Elder David A. Bednar
Of the Quorum of the Twelve Apostles

De är sina egna domare

Äldste David A. Bednar
i de tolv apostlarnas kvorum

October 2025 general conference

If we have exercised faith in Jesus Christ, made and kept covenants with God, and repented of our sins, the judgment bar will be pleasing.

The Book of Mormon concludes with inspiring invitations from Moroni to “come unto Christ,” “be perfected in Him,” “deny [ourselves] of all ungodliness,” and “love God with all [our] might, mind and strength.” Interestingly, the final sentence of his instruction anticipates both the Resurrection and Final Judgment.

He said, “I soon go to rest in the paradise of God, until my spirit and body shall again reunite, and I am brought forth triumphant through the air, to meet you before the pleasing bar of the great Jehovah, the Eternal Judge of both quick and dead.”

I am intrigued by Moroni’s use of the word “pleasing” to describe the Final Judgment. Other Book of Mormon prophets likewise describe the Judgment as a “glorious day” and one that we should “look forward [to] with an eye of faith.” Yet often when we anticipate Judgment Day, other prophetic descriptions come to mind, such as “shame and awful guilt,” “dread and fear,” and “endless misery.”

I believe this stark contrast in language indicates that the doctrine of Christ enabled Moroni and other prophets to anticipate that great day with eager and hopeful anticipation instead of the fear they warned of for those not spiritually prepared. What did Moroni understand that you and I need to learn?

I pray for the assistance of the Holy Ghost as we consider Heavenly Father’s plan of happiness and mercy, the Savior’s atoning role in the

Om vi har utövat tro på Jesus Kristus, ingått och hållit förbund med Gud samt omvänt oss från våra synder kommer domarskranket att vara behagligt.

Mormons bok avslutas med inspirerande uppmaningar från Moroni att ”komma till Kristus”, ”bli fullkomnade i honom”, ”avstå från all ogudaktighet” och ”älska Gud av all vår förmåga, allt vårt sinne och all vår styrka”. Intressant nog syftar den sista meningen i hans undervisning både på uppståndelsen och på den yttersta domen.

Han sa: ”Jag går snart till vila i Guds paradiset till dess min ande och kropp återförenas och jag segerrik förs fram genom luften för att möta er inför den store Jehovas behagligaskrank, han som är den evige Domaren över både levande och döda.”

Jag är fascinerad av hur Moroni använder ordet ”behaglig” för att beskriva den yttersta domen. Andra profeter i Mormons bok beskriver på liknande sätt domen som ”den härliga dagen” och en som vi borde se fram emot ”med trons öga”. Men ofta när vi tänker på domens dag minns vi andra profetiska beskrivningar, som ”skam och hemsk skuld känsla”, ”bävan och fruktan” och ”oändligt elände”.

Jag tror att den här stora kontrasten i orden visar på att Kristi lära gjorde det möjligt för Moroni och andra profeter att se fram emot den stora dagen med ivrig och hoppfull förväntan, i stället för den rädsla de varnade de andligt oförberedda för. Vad förstod Moroni som du och jag behöver lära oss?

Jag ber om den Helige Andens hjälp när vi betraktar vår himmelske Faders plan för lyckaoch barmhärtighet, Frälsarens sonande roll i Faderns

Father's plan, and how we will "be accountable for [our] own sins in the day of judgment."

The Father's Plan of Happiness

The overarching purposes of the Father's plan are to provide His spirit children with opportunities to receive a physical body, learn "good from evil" through mortal experience, grow spiritually, and progress eternally.

What the Doctrine and Covenants refers to as "moral agency" is central in God's plan to bring to pass the immortality and eternal life of His sons and daughters. This essential principle also is described in the scriptures as agency and the freedom to choose and to act.

The term "moral agency" is instructive. Synonyms for the word "moral" include "good," "honest," and "virtuous." Synonyms for the word "agency" include "action," "activity," and "work." Hence, "moral agency" can be understood as the ability and privilege to choose and act for ourselves in ways that are good, honest, virtuous, and true.

God's creations include both "things to act and things to be acted upon." And moral agency is the divinely designed "power of independent action" that empowers us as God's children to become agents to act and not simply objects to be acted upon.

The earth was created as a place where on Heavenly Father's children could be proved to see if they would "do all things whatsoever the Lord their God shall command them." A primary purpose of the Creation and of our mortal existence is to provide us the opportunity to act and become what the Lord invites us to become.

The Lord instructed Enoch:

"Behold these thy brethren; they are the workmanship of mine own hands, and I gave unto them their knowledge, in the day I created them; and in the Garden of Eden, gave I unto man his agency;

"And unto thy brethren have I said, and also given commandment, that they should love one another, and that they should choose me, their Father."

The fundamental purposes for the exercise of agency are to love one another and to choose God. And these two purposes align precisely with the first and second great commandments to love God with all our heart, soul, and mind and to love our neighbor as ourselves.

plan, och hur vi står ansvariga för våra egna syndar på domens dag.

Faderns lycksalighetsplan

Det övergripande syftet med Faderns lycksalighetsplan är att ge hans andebarn möjlighet att få en fysisk kropp, att lära sig "skilja mellan gott och ont" genom jordelivets upplevelser, att växa andligen och att utvecklas i all evighet.

Det som i Lärnan och förbunden kallas moralisk handlingsfrihet är en central del av Guds plan att åstadkomma odödlighet och evigt liv för sina söner och döttrar. Denna viktiga princip beskrivs också i skrifterna som handlingsfrihet och friheten att välja och att verka.

Termen "moralisk handlingsfrihet" är informativ. Synonymer till ordet "moralisk" är bland annat "god", "ärlig" och "dygdig". Synonymer till "handlingsfrihet" är bland annat "agerande", "aktivitet" och "arbete". Följaktligen kan moralisk handlingsfrihet förstås som förmågan och förmånen att välja och handla av oss själva på sätt som är goda, ärliga, dygdiga och sanna.

Guds skapelser innefattar både "ting som verkar och ting som påverkas". Och moralisk handlingsfrihet är den gudomligt skapade "kraften i självständigt handlande" som gör det möjligt för oss som Guds barn att verka av oss själva och inte bara påverkas.

Jorden skapades som en plats där vår himmelske Faders barn kunde prövas för att se om de ville göra "allt vad Herren deras Gud befäller dem". Ett huvudsyfte med skapelsen och med vårt jordeliv är att vi ska få möjlighet att handla och bli det som Herren uppmanar oss att bli.

Herren undervisade Enoch:

"Se dessa dina bröder. De är mina egna händers verk, och jag gav dem deras kunskap den dag jag skapade dem, och i Edens lustgård gav jag människan hennes handlingsfrihet.

Och till dina bröder har jag sagt och även gett dem budet att de ska älska varandra och att de ska välja mig, deras Fader."

De grundläggande avsikterna med handlingsfrihetens gåva är att vi ska älska varandra och välja Gud. Och dessa två syften går hand i hand med det första och andra stora budet att älska Gud av hela vårt hjärta, hela vår själ och hela vårt förstånd, och att älska vår nästa som oss

Consider that we are commanded—not merely admonished or counseled but commanded—to use our agency to love one another and choose God. May I suggest that in the scriptures, the modifying word “moral” is not merely an adjective but perhaps also a divine directive about how our agency should be used.

A familiar hymn is titled “Choose the Right”-for a reason. We have not been blessed with moral agency to do whatever we want whenever we will. Rather, according to the Father’s plan, we have received moral agency to seek after and act in accordance with eternal truth. As “agents unto [ourselves],” we should engage anxiously in good causes, “do many things of [our] own free will, and bring to pass much righteousness.”

The eternal importance of moral agency is highlighted in the scriptural account of the pre-mortal council. Lucifer rebelled against the Father’s plan for His children and sought to destroy the power of independent action. Significantly, the devil’s defiance was focused directly on the principle of moral agency.

God explained, “Wherefore, because ... Satan rebelled against me, and sought to destroy the agency of man, ... I caused that he should be cast down.”

The adversary’s selfish scheme was to strip away from God’s children the capacity to become “agents unto themselves” who could act in righteousness. His intent was to consign Heavenly Father’s children to be objects that could only be acted upon.

Doing and Becoming

President Dallin H. Oaks has emphasized that the gospel of Jesus Christ invites us both to know something and to become something through the righteous exercise of moral agency. He said:

“Many Bible and modern scriptures speak of a final judgment at which all persons will be rewarded according to their deeds or works or the desires of their hearts. But other scriptures enlarge upon this by referring to our being judged by the condition we have achieved.

“The prophet Nephi describes the Final Judgment in terms of what we have become: ‘And if their works have been filthiness they must needs be filthy; and if they be filthy it must needs be that they cannot dwell in the kingdom of God’ [1 Nephi 15:33; emphasis added]. Moroni declares,

själva.

Tänk på att vi är befallda – inte bara uppmanade eller tillrådade utan befallda – att använda vår handlingsfrihet till att älska varandra och att välja Gud. Jag vill påstå att i skrifterna är det modifierande ordet ”moralisk” inte bara ett adjektiv utan kanske också ett gudomligt direktiv om hur vår handlingsfrihet ska användas.

En välbekant psalm heter ”Gör rätt val” av en anledning. Vi har inte välsignats med moralisk handlingsfrihet för att göra vad vi vill när vi vill. I stället har vi enligt Faderns plan fått moralisk handlingsfrihet för att söka efter och handla i enlighet med evig sanning. Eftersom vi kan ”handla av [oss] själva” bör vi verka med iver för goda saker, ”göra mycket av egen fri vilja och åstadkomma mycket rättfärdighet”.

Den eviga betydelsen av moralisk handlingsfrihet betonas i skrifternas redogörelse för det förjordiska rådet. Lucifer gjorde uppror mot Faderns plan för sina barn och ville förstöra kraften i självständiga handlingar. Betydelsefullt nog var djävulens trots riktad direkt mot den moraliska handlingsfrihetens princip.

Gud förklarade: ”Eftersom Satan gjorde uppror mot mig och försökte omintetgöra människans handlingsfrihet lät jag nedstörta honom.”

Motståndarens själviska plan gick ut på att beröva Guds barn gåvan att ”handla av sig själva” i rättfärdighet. Hans avsikt var att göra alla vår himmelske Faders barn till föremål som bara kunde påverkas.

Att göra och bli

President Dallin H. Oaks har betonat att Jesu Kristi evangelium inbjuder oss att både vet något och att bli något genom att rättfärdigt utöva vår moraliska handlingsfrihet. Han sa:

”Många bibliska och nutida skriftställen talar om en slutlig dom då alla människor kommer att belönas enligt sina gärningar eller efter sitt hjärtas önskningar. Men andra skrifter utvecklar detta närmare genom att hänvisa till att vi döms enligt det tillstånd vi har uppnått.

Profeten Nephi beskriver den slutliga domen uttryckt i vad vi har blivit: ’Och om deras gärningar har varit orena måste de själva nödvändigtvis vara orena. Och om de orena måste det nödvändigtvis vara så att de inte kan vistas i Guds rike’ (1 Nephi 15:33; kursivering tillagd).

‘He that is filthy shall be filthy still; and he that is righteous shall be righteous still’ [Mormon 9:14; emphasis added].”

President Oaks continued: “From such teachings we conclude that the Final Judgment is not just an evaluation of a sum total of good and evil acts—what we have done. It is an acknowledgment of the final effect of our acts and thoughts—what we have become.”

The Savior’s Atonement

Our works and desires alone do not and cannot save us. “After all we can do,” we are reconciled with God only through the mercy and grace available through the Savior’s infinite and eternal atoning sacrifice.

Alma declared, “Begin to believe in the Son of God, that he will come to redeem his people, and that he shall suffer and die to atone for their sins; and that he shall rise again from the dead, which shall bring to pass the resurrection, that all men shall stand before him, to be judged at the last and judgment day, according to their works.”

“We believe that through the Atonement of Christ, all mankind may be saved, by obedience to the laws and ordinances of the Gospel.” How grateful we should be that our sins and wicked deeds will not stand as a testimony against us if we are truly “born again,” exercise faith in the Redeemer, repent with “sincerity of heart” and “real intent,” and “endure to the end.”

Godly Fear

Many of us may expect that our appearance before the bar of the Eternal Judge will be similar to a proceeding in a worldly court of law. A judge will preside. Evidence will be presented. A verdict will be rendered. And we likely will be uncertain and fearful until we learn the eventual outcome. But I believe such a characterization is inaccurate.

Different from but related to the mortal fears we often experience is what the scriptures describe as “godly fear” or “the fear of the Lord.” Unlike worldly fear that causes alarm and anxiety, godly fear invites into our lives peace, assurance, and confidence.

Righteous fear encompasses a deep feeling of reverence and awe for the Lord Jesus Christ, obe-

Moroni förklarar: ‘Den som äroren ska förbli oren, och den som ärrättfärdig ska förbli rättfärdig’ (Mormon 9:14; kursivering tillagd).”

President Oaks fortsatte: ”Av sådana lärdomar drar vi slutsatsen att den slutliga domen inte bara är en utvärdering av det totala antalet goda och onda gärningar – det vi har gjort. Den är en bekräftelse på vilken slutlig inverkan våra gärningar och tankar har haft – vad vi har blivit.”

Frälsarens försoning

Våra gärningar och önskningar i sig frälser oss inte och kan heller inte göra det. ”Sedan vi har gjort allt vi kan göra” förlikas vi med Gud enbart genom den barmhärtighet och nåd som är tillgänglig genom Frälsarens oändliga och eviga försoningsoffer.

Alma sa: ”Börja tro på Guds Son, att han ska komma för att återlösa sitt folk, och att han ska lida och dö för att sona deras synder, och att han ska uppstå från de döda, vilket ska åstadkomma uppståndelsen så att alla människor ska stå inför honom för att på den yttersta dagen, domens dag, dömas efter sina gärningar.”

”Vi tror att hela människosläktet kan frälsas genom Kristi försoning och genom lydnad mot evangeliets lagar och förrättningar.” Hur tacksamma borde vi inte vara för att våra synder och onda gärningar inte kommer att vittna mot oss om vi verkligen ”föds på nytt”, utövar tro på Återlösaren, omvänder oss med ”hjärtats uppriktighet” och med ”ärligt uppsåt” och ”håller ut intill änden”.

Gudsfruktan

Många av oss kanske förväntar sig, när vi träder inför den evige Domarens skrank, att det blir som en världslig domstolsförhandling. En domare presiderar. Bevis framläggs. En dom avkunnas. Och vi är troligen osäkra och rädda tills vi får veta det slutliga resultatet. Men jag tror att en sådan karakterisering är felaktig.

Skild från men besläktad med den fruktan vi ofta känner är det skrifterna beskriver som ”gudsfruktan” eller ”fruktan för Herren”. Till skillnad från världslig fruktan som orsakar oro och ängslan, ger gudsfruktan frid, tillförsikt och självförtroende.

Rättfärdig fruktan innefattar en djup känsla av vördnad gentemot Herren Jesus Kristus, lyd-

dience to His commandments, and anticipation of the Final Judgment and justice at His hand. Godly fear grows out of a correct understanding of the divine nature and mission of the Redeemer, a willingness to submit our will to His will, and a knowledge that every man and woman will be accountable for his or her own mortal desires, thoughts, words, and acts in the Day of Judgment.

The fear of the Lord is not a reluctant apprehension about coming into His presence to be judged. Rather, it is the prospect of ultimately acknowledging about ourselves “things as they really are” and “as they really will be.”

Every person who has lived, who does now live, and who will yet live upon the earth “shall be brought to stand before the bar of God, to be judged of him according to [his or her] works whether they be good or whether they be evil.”

If our desires have been for righteousness and our works good—meaning we have exercised faith in Jesus Christ, made and kept covenants with God, and repented of our sins—then the judgment bar will be pleasing. As Enos declared, we will “stand before [the Redeemer]; then shall [we] see his face with pleasure.” And at the last day we will “be rewarded unto righteousness.”

Conversely, if our desires have been for evil and our works wicked, then the judgment bar will be a cause of dread. We will have “a perfect knowledge,” “a bright recollection,” and “a lively sense of [our] own guilt.” “We shall not dare to look up to our God; and we would fain be glad if we could command the rocks and the mountains to fall upon us to hide us from his presence.” And at the last day we will “have [our] reward of evil.”

Ultimately, then, we are our own judges. No one will need to tell us where to go. In the Lord’s presence, we will acknowledge what we have chosen to become in mortality and know for ourselves where we should be in eternity.

Promise and Testimony

Understanding that the Final Judgment can be pleasing is not a blessing reserved only for Moroni.

Alma described promised blessings available to every devoted disciple of the Savior. He said:

“The meaning of the word restoration is to bring back again evil for evil, or carnal for carnal, or devilish for devilish—good for that which is

nad mot hans bud, en förväntan om en slutlig dom och rättvisa från hans hand. Gudsfruktan kommer av att man rätt förstår Återlösarens gudomliga natur och mission, en villighet att underkasta sig hans vilja samt kunskapen att varje människa kommer att stå ansvarig för sina egna världsliga begär, tankar, ord och handlingar på domens dag.

Herrens fruktan är inte en motvillig ångslan över att komma inför honom för att dömas. Snarare är det tanken på att slutligen se hos oss själva hur saker och ting verkligen är och hur de verkligen kommer att vara.

Alla som har levt, som nu lever eller som kommer att leva på jorden ”ska ställas inför Guds skrank för att dömas av honom enligt sina gärningar, vare sig de är goda eller onda”.

Om våra önskningar har varit rättfärdiga och våra gärningar goda – vilket innebär att vi har utövat tro på Jesus Kristus, ingått och hållit förbund med Gud och omvänt oss från våra synder – så blir domarskranket behagligt. Som Enos sa kommer vi att ”stå inför [Återlösaren]. Då ska [vi] se hans ansikte med välbehag”. Och på den yttersta dagen ska vi ”belönas med rättfärdighet”.

Om däremot våra önskningar har varit onda och våra gärningar ogudaktiga, blir domarskranket en orsak till fruktan. Vi kommer att ha ”fullkomlig kunskap”, ett ”klart minne” och ett ”livligt medvetande om [vår] egen skuld”. Vi ”kommer ... inte att våga se uppåt mot vår Gud, och vi skulle vara glada om vi kunde befalla klipporna och bergen att falla över oss och dölja oss för hans åsyn”. Och på den yttersta dagen kommer vi att ”lönas med ont”.

I slutändan är vi våra egna domare. Ingen behöver tala om för oss vart vi ska gå. I Herrens närhet ser vi vad vi har valt att bli under jordelivet och att vi själva har vetat var vi borde vara i evigheten.

Löfte och vittnesbörd

Insikten om att den yttersta domen kan vara behaglig är inte en välsignelse enbart reserverad för Moroni.

Alma beskrev utlovade välsignelser som är tillgängliga för varje hängiven lärjunge till Frälsaren. Han sa:

”Innebörden i ordet återställelse är att återförena ont med ont eller köttsligt med köttsligt eller djävulskt med djävulskt – gott med det som

good; righteous for that which is righteous; just for that which is just; merciful for that which is merciful.

“... Deal justly, judge righteously, and do good continually; and if ye do all these things then shall ye receive your reward; yea, ye shall have mercy restored unto you again; ye shall have justice restored unto you again; ye shall have a righteous judgment restored unto you again; and ye shall have good rewarded unto you again.”

I joyfully witness that Jesus Christ is our living Savior. Alma's promise is true and applicable to you and me—today, tomorrow, and for all eternity. I so testify in the sacred name of the Lord Jesus Christ, amen.

är gott, rättfärdigt med det som är rättfärdigt, rättvist med det som är rättvist, barmhärtigt med det som är barmhärtigt ...

Handla rättvist, döm rättfärdigt och gör ständigt gott. Om du gör allt detta ska du få din lön, ja, du ska få barmhärtighet återställd till dig. Du ska få rättvisa återställd till dig, du ska få en rättfärdig dom återställd till dig, och du ska få tillbaka gott som lön.”

Jag vittnar glatt om att Jesus Kristus är vår levande Frälsare. Almas löfte är sant och tillämbart för dig och mig – i dag, i morgon och i all evighet. Jag vittnar så i Herren Jesu Kristi heliga namn, amen.